

האתגר הישראלי: לבלום סיוע סיני לשיקום תוכנית הגרעין של איראן

written by יוסף רוזן | 17.12.2025

היריבות בין סין לבין ארה"ב ממשיכה להוות אחד הגורמים המעצבים הבולטים בזירה הבינלאומית, ויש לכך השפעה ישירה גם על ישראל, אשר נתפסת גם בעיניים סיניות כשותפה מיוחדת של ארה"ב, בייחוד תחת נשיאותו של טרמפ. מיעוט המגעים בין ארה"ב לבין סין בשנת 2025 מעורר דאגה לקראת 2026, בואכה 2027, השנה שבה סין מתכננת לפלוש או להטיל מצור על טאיוואן.

האיום הביטחוני אינו היחיד, כאשר גם התחרות הטכנולוגית בין המעצמות מחריפה, ובמהלך 2025 הוטלו מגבלות הדדיות על שבבים מתקדמים, מינרלים חיוניים ועוד. לצד זאת, השתיים גם מתחרות על ליבן של מדינות "הדרום הגלובלי", כולל באמצעות מסגרות אזוריות ובינלאומיות. כך למשל, יש לראות את המהלך האמריקני לצירוף קזחסטן להסכמי אברהם והפסגה שטרמפ קיים עם מרכז אסיה.

בהקשר לישראל, סין נקטה בגישה מאד לעומתית, בעיקר כאמצעי לתקוף את מדיניות החוץ האמריקנית, ולזכות באהדה בקרב מדינות "הדרום הגלובלי" שברובן אימץ את הנרטיב הפלסטיני. מנגד, סין הקפידה לשדר עסקים כרגיל עם ישראל במישור הכלכלי בניסיון לאחוז את החבל בשני קצותיו, ובכמה הזדמנויות אף הכירה באינטרסים הביטחוניים של ישראל. עם זאת, גם לאחר סיום המלחמה, אין לראות במהלכים אלה שינוי מדיניות מצד סין – מדיניותה כלפי ישראל נותרה עקבית ובסה"כ שלילית. סין עדיין מוצאת ערך בקשר עם ישראל, ולכן משנה ניואנסים כדי לשרת האינטרסים המדיניים והכלכליים שלה.

כיוון שכך, האתגר המרכזי מבחינת ישראל בהקשר לסין בשנת 2026, יהיה עיצוב מחדש של יחסי המדינות באופן שייטיב לשקף את האינטרסים של מדינת ישראל, השיקולים האמריקניים והלקחים בעקבות ה-7 באוקטובר הנוגעים להתנהלות סין כלפי ישראל, ולצד זאת התמיכה האיתנה של טאיוואן בישראל.

משמע, במקום התבהלה סביב מכירות רכבים סיניים, פעילות סחר אחרת בין ישראל לסין, והשתתפות סין במכרזים לא רגישים, המשמשים כהסחת דעת מהעיקר; יש למקד מאמץ במניעת מעורבות סינית בעזה, הגנה על תשתיות חיוניות ורגישות, בלימת סיוע סיני לשיקום תוכנית הגרעין של איראן, שמירה על טכנולוגיות שעלולות לתרום לסין בהשגת יתרון יחסי, והעמקת הדיאלוג עם ארה"ב בנושא סין.